

[Stein.]

Men saa meget større Opfordring er der netop for Regeringen til i en saadan Sag, naar man paaberaaber sig en højere Retfærdighed, at sørge for, at den Lov, der gennemføres, ogsaa virkelig bliver Udtryk for en Retfærdighed, som kan staa fast. Det er ikke Udtryk for en højere Retfærdighed, naar man gennem den tosidede Udlijnning giver den ene Kommune en Fordel paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som den anden Kommune skal betale København for med $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Ordføreren (V. Buhl): Jeg sagde udtrykkeligt at det var fra Københavns og Gentoftes Side, man fastholdt den tosidede Udlijnning, medens jeg naturligvis er ganske klar over, at Frederiksberg meget energisk har protesteret derimod. Men jeg nævner det for at understrege, at der overhovedet ikke i denne Sag har været nogen Enighed blandt de tre Kommuners konservative Repræsentanter.

Maa jeg saa blot sige til det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven), at det er ganske rigtigt, at man virkelig paa det af ham nævnte ene lille Punkt var i Stand til at samles inden for Det konservative Parti. Vi har fra vor Side givet gode Grunde for, at vi ikke mente at kunne gaa med til denne lille Ændring. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at der var taget rimeligt og retfærdigt Hensyn til alle Sider, hvis denne Ændring blev tiltraadt.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlggaard): Jeg er ikke uenig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) i den principielle Betragtning, at i en Sag som denne, der er af saa stor Rækkevidde, og hvor meget store lokale Interesser staar over for hinanden, maatte det være Regeringens særlige Pligt at søge at naa til Forstaelse, søge at mægle i Sagen. Denne Pligt — det maa det ærede Medlem tro — har jeg følt meget stærkt, og Tilrettelægningen af de foretagne Undersøgelser og Overvejelser har været Udtryk derfor. Det var heller ikke tilfældigt, at jeg, dengang Kommissionen blev nedsat, gerne vilde have, at man fra alle Sider kunde slutte sig til, at det blev Embedsmænd fra de tre Kommuner, der overvejede Sagen. Det blev det ogsaa, og i Kraft af den mæglende Virksomhed, der i særlig Grad udøvedes af Indenrigsministeriets Repræsentant i Kommissionen, lykkedes det virkelig at hæve dette Spørgsmaal angaaende Københavns og Frederiksbergs

indbyrdes Forhold op i et højere Plan ud fra Erkendelsen af, at Udviklingen i den kommende Tid her i Hovedstaden nødvendigjorde en Udlijningsordning som den foreslaede. Men hvem var det, der slog det i Stykker? Det var de haardkogte paa Frederiksberg. Skønt deres tre højststaaende Embedsmænd havde givet Tilslutning til en Udlijningsordning af denne Art, slog de parlamentariske konservative Repræsentanter i Frederiksberg Kommunalbestyrelse det hele til Side og desavouerede deres egne Embedsmænd. Det neutrale Grundlag, som det var lykkedes at faa denne Sag ind paa ved god Vilje fra alle Sider, har man saaledes fra konservativ Side nægtet at gaa ind paa, og det var meget ulykkeligt, ikke i den Forstand, at jeg mener, at der senere paa dette Omraade er sket Uretfærdigheder over for Frederiksberg, men fordi det var Baggrunden for de Hindringer, der derefter har taarnet sig op mod en Løsning paa et Grundlag, som alle kunde slutte sig til.

Man taler om den tosidede Ordning som overordentlig uretfærdig mod Frederiksberg. Jeg maa minde om, at denne tosidede Ordning er tiltraadt af Ministeriet, efter at visse Kendsgerninger er kommet til at foreligge. For det første har Ministeriet imødekommet det eneste Særkrav, som Frederiksbergs Repræsentanter stillede, nemlig at den sociale Udlijnning skulde falde bort; den tog jeg ud af Forslaget. Dernæst godtgjorde man fra Gentofte Kommunalbestyrelses Side, at den tresidige Udlijnning vilde føre med sig, at Frederiksberg kom til at ligge paa et betydeligt lavere Skattniveau end Gentofte, hvilket man i Gentofte fandt lidt for urimeligt, eftersom Frederiksbergs Konservative . . . nej, det kan jeg ikke sige, men eftersom Frederiksbergs Repræsentanter havde været det, man ude i Gentofte kalder Angiverne. Man antydede ligefrem Billedet fra Finderup Lade, idet man fra Frederiksbergs Side pegede paa, hvor det gode Bytte laa. Man syntes, det var lidt meget, at Gentofte nu skulde komme til at ligge paa et højere Skattniveau end Frederiksberg, der ligger som et københavnsk Bydistrikt herinde. Derfor tror jeg ikke, at de Ændringer, der paa det Omraade er gennemført, er uretfærdige i Forholdet til Frederiksberg, men jeg beklager, at det brede Grundlag, som denne Sag burde have været løst paa, ikke har kunnet opretholdes, efter at den konservative Fanatisme paa Frederiksberg har slaet